

РЕШЕНИЕ

№ 5043

гр. София, 02.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11954** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РОК19-Гр00-279-/21/01.12.20г на С. К. Д. от [населено място] против Заповед № РОК20-РД09-414/11.11.20г на Кмета на район "О. купел"-СО, с която на осн. чл. 190 ал.6 вр. чл. 191 ал.1 от ЗУТ се учредява в полза на К. П. В. възмездно право на прокарване на временен път през 3 бр. ПИ/един от които е собствения на жалбоподателя ПИ № 68134.4325.241 по КККР/, с площ на сервитута общо 368кв.м., за обслужване на строеж в собствения й ПИ № 68134.4325.9483, за срок от 1 година /съобразено с началото на строителството и плана за последователност на извършване на СМР/, като преди изтичане на 1-годишния срок В. следва да подаде заявление до комисията по чл. 210 ал.1 от ЗУТ за определяне на актуална оценка за следващия период.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не съдържа фактически и правни основания, не става ясно през кои части на служещите 3 бр.ПИ ще преминава трасето на временния път, срокът на действие на такава заповед е регламентиран в чл. 190 ал.4 от ЗУТ/до прилагане на ПУП/, като не може със заповедта да се определят различни от законовите срокове/срокът е определен на 1 година, но с нефиксиран точен начален момент-порок по чл.59 ал.1 т.5 от АПК, но с посочена опция за удължаване на посочения в заповедта 1-годишен срок-неясно до кога/. В случая е налице хипотезата на чл. 190 ал.1 от ЗУТ, но трасето на временния път трябва да следва трасето на предвидените с ПУП улици.Моли се Съдът на осн. чл. 173 ал.1 от АПК да измени заповедта / като конкретизира трасето и срока и посочи

фактически и правни основания/ или да върне преписката на ответника за ново произнасяне- със зад.указания.В съд.заседание жалбоподателят лично и с адв. Х. поддържа жалбата и претендира разноси по списък.В писмени бележки на адв.М. се сочи още, че: графичната част на заповедта е всъщност скицата-предложение на заявителя в адм.производство, но не е преподписана от адм.орган/за да се счита за неразделна част от адм.акт/; СТЕ потвърждава, че от тази скица-предложение не е ясно трасето на временния път, като не е ясна дължината и ширината му; срокът не е определен ясно в заповедта, вкл. не е ясно какъв строеж или сграда ще обслужва и до края на какви СМР е срокът; предвидения със заповедта временен път не стига до господстващия имот, както потвърждава и СТЕ; съпругът-съсобственик на господстващия имот, въпреки, че не е вписан в КР като собственик, е следвало също да бъде заявител в това адм.производство.

Ответникът Кмет на район "О. купел"-СО, се представлява от юрк.Б., която оспорва жалбата като неоснователна /по аргументи в придружаващото преписката писмо/, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение. В писмени бележки се сочи, че заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, на изискванията на ЗУТ и на чл.6 от АПК, скицата-предложение на заявителя е неразделна част от заповедта и е нейна графична част/приета от РЕСУТ/, като съдържа гранични точки и от тях е ясна както ширината на пътя4м/, така и неговото трасе.

Заинтересованата страна Г. К. П. оспорва жалбата и сочи, че заповедта трасето на пътя/преминаващ и през неговия имот/- не му пречи.

Заинтересованите страни К. П. В., Д. А. Т. и Е. К. М. не се явяват и не изразяват становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на ЗУТ и АПК, като следва да се разгледа по същество.

На страните е указана доказ.тежест, както и че заповедта не подлежи на частично обжалване/само относно частта от временния път, преминаваща през имота на жалбоподателя/, доколкото трасето е едно цяло и не може да се разглежда на части.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. е собственик на ПИ № 68134.4325.241 с площ 1423 кв.м. по КKKP 09г /стар пл.№ 184/, като за него е отреден УПИ I-241 "за общ.обслужване" , кв.132 - с площ 1076 кв.м. по ПУП, одобрен с Решение № 384/26.06.14г на СОС.

Видно от нот.акт № 11/03г, заявителят Кр.В. е собственик на имот с пл.№ 213 с площ 2135 кв.м.Видно от скица от 03.04.19г , по КKKP 09г- Кр.В. е собственик на ПИ № .9483 с площ 2038 кв.м. Не става ясно от тази скица каква е площта на отделения от пл.№ 213- ПИ № .9484 по КKKP, но е видно, че: ПИ №.202 по КKKP 09г не е разделен към 03.04.19г, а ПИ № 201 по КKKP 09г вече е разделен на ПИ № .9479 и ПИ № .9480.Съпругът на В./А.В./- не е вписан в КKKP и в титула за собственост, поради което не е конституиран и не участва в адм. и в съд.производство/вр. чл. 115 ал.2 от ЗУТ-бел. на Съда по възражението, че и съпругът следвало да е заявител/.

Видно от вписано Постановление за възлагане на недв.имот от 2015г, з.страна Е.М. е собственик на УПИ III-201 по ПУП 14г /стар пл.№ 201, ПИ № .201 по КKKP 09г/-с площ 1125 кв.м. Видно от скица от 13.09.18г, към този момент ПИ № 201 по КKKP 09г вече е разделен на ПИ №.9479 и ПИ №.9480/с площ 399 кв.м, собственост на Е.М./.

Начало на адм.производство е сложено със Заявление вх.№ РОК19-ГР00-279/10.06.19г на Кр.В. до Кмета на район "О. купел"-СО, с искане да ѝ бъде издадена заповед за прокарване на временен път през ПИ № .241 на Д. /с ширина 4 м и площ 237 кв.м. , който временен път да попада в улицата /между о.т. 4 и о.т. 55/, която е предвидена между кв.132 и кв.131 на района.Към заявлението е приложена скица-предложение от инж. М.- за прокарване на временен път до УПИ I-213, кв.131 по действащ ПУП 14г /за който по КККР 09г са нанесени ПИ № .9483 и ПИ №.9484/.Приложен е и Констативен протокол от 15.05.19г/нот.заверен/, видно от който Д. не е съгласен да подпише със заявителя предложения от него/с нот.покана/- текст на Договор за прокарване на временен път.

Представени са допълнително нот.заверени декларации от 2019-2020г, от з.страни/собственици на служещите имоти/, както следва: от Г.П. и Д.Т. относно ПИ № .202 /а не относно разделения нов ПИ № .9475/ и от Е.М. /относно ПИ № .9480/- че не са съгласни да подпишат със заявителката Договор за прокарване на временен път.

С обж. Заповед № РОК20-РД09-414/11.11.20г на Кмета на район "О. купел"-СО, на осн. чл. 190 ал.6 вр. чл. 191 ал.1 от ЗУТ се учредява в полза на К. П. В. възмездно право на прокарване на временен път през 3 бр. ПИ , с площ на сервитута общо 368кв.м., за обслужване на строеж в собствения ѝ ПИ № 68134.4325.9483, за срок от 1 година /съобразено с началото на строителството и плана за последователност на извършване на СМР/, като преди изтичане на 1-годишния срок В. следва да подаде заявление до комисията по чл. 210 ал.1 от ЗУТ за определяне на актуална оценка за следващия период.Трасето на временния път е видно от скицата-предложение на самия заявител в адм.производство, посочена в заповедта като неразделна нейна част. Трасето преминава през ПИ №.241 /на жалбоподателя/- като заема 237 кв.м. от него, през ПИ №.201- като заема 112 кв.м от него и през ПИ № .202 /на з.страна Г.П., не възразява/-като заема 19 кв.м. от него.Заповедта е връчена на Д. на 19.11.20г, като жалбата до Съда е от 01.12.20г.

Видно от графиката на ПУП, одобрен с Решение № 384/26.06.14г на СОС/неприложен/, за господстващия ПИ № .9483 по КККР 09г е отреден УПИ I-213, за служения ПИ № .202 по КККР 09г е отреден УПИ II-202, а за служещия ПИ № 201 по КККР 09г е отреден УПИ III-201.

Видно от графиката на обж. Заповед обаче/т.е. от скицата-предложение на заявителя в адм.производство/, ПИ №. 201 по КККР 09г е разделен на два отделни ПИ по КККР- съответно ПИ №. 9480 /именно през него преминава трасето на временния път и му отнема площ от 112 кв.м./ и ПИ № .9479. Видно също от графиката на обж. Заповед/т.е. от скицата-предложение на заявителя в адм.производство/, ПИ №. 202 по КККР 09г не е разделен на два отделни ПИ по КККР, но видно от текстовата част на обж. Заповед - явно е разделен, като трасето на временния път ще премине само през нов ПИ № .9475 /като ще заеме 19 кв.м. от този ПИ/.

Изводът на Съда е, че между текстовата част на обж. Заповед и текстовите и графичните части на скицата-предложение/т.е. графиката към заповедта/, има противоречия при индивидуализацията на служещите имоти/ПИ № 201 и ПИ № .202 или ПИ № .9480 и ПИ № 9475/.Освен това - по действащ, но неприложен ПУП 14г - ПИ №. 202 и ПИ № .201 не са разделени, респ. предвижданията на ПУП 14г за УПИта и обслужващата ги улица не е съобразено с разделянето на двете ПИта/а това разделяне е отразено в КККР, но след одобряването ѝ през 2009г, най-вероятно и след

одобряването на ПУП 14г./Следователно, от всички документи в адм.преписка е видно, че ПУП 14г предвижда УПИта и улица, предвид отразеното в КKKP 09г, като обж. Заповед ползва като подложка ПУП 14г /той е изработен върху КKKP 09г/ и актуалната към 2020г - КKKP/по нея обаче част от имотите са разделени, което повдига въпроса как ще се осигури тепърва /чрез изменение в ПУП 14г/- достъп и лице на всеки от разделените ПИта до улица/тя е предвидена за неразделени ПИта/.

В хода на адм.производство е определена на 21.08.20г- Експертна оценка за размера на обезщетението за правото да се прокара временния път.Видно от нея, оценката е 122лв на месец/кв.м., или 1459лв на година/кв.м. /стойностите са без ДДС/, като за 237 кв.м. от ПИ № .241 - обезщетението е 972лв за 1 година/но по заповедта е 940лв, неясно защо/, за 112 кв.м от ПИ №.9480 - обезщетението е 416лв за една година /но по заповедта е 444лв, неясно защо/, за 19 кв.м. от ПИ № .9475 - обезщетението е 71лв за една година /но по заповедта е 75лв, неясно защо/.Оценката е разгледана от Комисията по чл.210 ал.1 от ЗУТ , като с Решение по Протокол № 10/15.09.20г са одобрени обезщетения като посочените в заповедта/които са различни от посочените в Експертната оценка-напълно неясно защо/.

Представена е допълнително от ответника обаче и по-ранна Експертна оценка- от 20.02.20г, по която за 237 кв.м. от ПИ № .241 - обезщетението е 504лв за 1 година/но по заповедта е 940лв, неясно защо/, за 112 кв.м от ПИ №.9480 - обезщетението е 240лв за една година /но по заповедта е 444лв, неясно защо/, за 19 кв.м. от ПИ № .9475 - обезщетението е 48лв за една година /но по заповедта е 75лв, неясно защо/.Тя не е приета от Комисията по чл. 210 ал.1 от ЗУТ/с Решение по Протокол № 8/20г/.

Видно от писмо на ответника от 11.01.21г до Съда /във връзка с указания по доказателствата/: Експертната оценка е влязла в зак.сила на 29.10.20г, но е обжалвана от Д. на 16.11.20г /няма данни за номер на делото в АССГ и изхода му-бел. на Съда/; към заявлението има само една скица-предложения и именно тя е неразделна част, респ.графична част на обж. заповед; останалите служещи имоти не са обжалвали заповедта; действащ за района е ПУП 14г, в който има изменение от 2019г-то не засяга проц.имоти; по ПУП 14г достъпът на УПИ I-213 /на заявителката/ до Околовръстен път на С. е по улица-между о.т. 62-61-59-58-55-56-57 и 4. Видно от Протокол № 10/20г, преписката е разглеждана от РЕСУТ /по протокол № 22/19г, № 39/19г и № 02/20г/, както и по-рано пак от Комисията по чл. 210 ал.1 от ЗУТ/по протокол № 8/20г/.

Видно от графиката на действащ ПУП 14г обаче, УПИ I-213 /на заявителката/ има достъп и до друга улица- между о.т. 62-63 и нататък се разделя- към о.т. 64 или към о.т. 81. Следователно, до УПИ на заявителя по действащ ПУП 14г има предвидени повече от 1 достъп до улица.

Видно от графиката на ПУП 19г обаче , изменя се ПР 14г относно процесния УПИ II-202/предвижда се ново УПИ II-202 “за жс”, но промяната не е в рег.граница, а само в отрещдането-бел. на Съда/.

Останалите писмени доказателства, изрично указани от Съда на ответника с Разпореждане № 9534/20г - не са представени/вкл. титул и скица-извадка от КKKP относно служещия ПИ № .202 ,респ.нов ПИ № .9475/.

В хода на съд.производство са представени и доказателства, че към 25.02.21г - ПИ № .241 по КKKP 09г/на жалбоподателя/ е разделен на две:нов ПИ № 9495 по КKKP с площ 347 кв.м. е на жалбоподателя и през него е трасето на временния път, а другият ПИ № .9494 не е засегнат от трасето/.

Съдът е допуснал СТЕ, заключението по която кредитира изцяло. Арх.С. сочи, че: действащ за процесните имоти е ПУП 14г, неприложен, вкл. относно уличната регулация; по действащ ПУП 14г до УПИ I-213 на заявителката е предвиден достъп от две страни; нейният ПИ № .213 по КККР 09г е разделен на 18.02.19г на ПИ № .9483 и ПИ № .9484/с площ 289кв.м/, временният път до ПИ № 9483 преминава и през ПИ № 9484 /също собственост на заявителката/-като ПИ № 9484 попада изцяло в ул.регулация по ПУП 14г, но не съвпада напълно с нея, като е разположен пред северните граници на ПИ № 9483 и ПИ № 202/т.е. ПИ № 9475/; в скицата-предложение на заявителя, която е графична част на обж. Заповед, засегнатите площи на служещите имоти са отразени правилно; не от заповедта, а от скицата-предложение може да се установи точното местоположение/чрез граничните точки с координати/ на трасето, както и неговата ширина, не е посочена никъде обаче/нито в графиката, нито в заповедта/- дължината на временния път; трасето по скицата-предложение не достига ПИ № .9483 на заявителката, респ. до лицето на УПИ I-213 към улицата /между о.т. 62-58/ по ПУП 14г/неприложен/; ПИ № .9483 по КККР е в територия с трайно предназначение “зеделска”, но е в границите на ОУП 09г; не са налице хипотезите на чл. 190 ал.2 и ал.5, а на ал.1 от ЗУТ; трасето следва улицата по ПУП 14г, не засяга постройки, дали засяга дълготрайни декоративни дървета следва да се определи от експертна оценка на растителността, като при оглед на 11.04.21г е видно, че не засяга такива дървета.

Съдът намира от правна страна следното:

С т.5.6 от Заповед № СОА17-Рд09-622/19.06.17г, Кметът на СО делегира правомощията си по чл.190 ал.6 от ЗУТ на Кметовете на райони в СО.Обж. Заповед е издадена от Зам.Кмета на район “О. купел”-СО, с посочено основание за това - Заповед за заместване № РОК20-РД09-408/09.11.20г., издадена от Кмета на район “О. купел”-СО/съгл. която той да бъде заместван в периода 10-11.11.20г от Зам.Кмета на района/.Поради което Съдът приема, че обж. Заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на делегираните на Кмета на района правомощия, упражнени по заместване от Зам.Кмета на района.

Заповедта е издадена в писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания/ като противоречието във фактическите установявания в заповедта е въпрос относно мат.законосъобразност, а не порок на формата/.

Съдът намира обаче, че заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, довели после и до нейната мат.незаконосъобразност, както и постановена в противоречие с целта на закона-спец.ЗУТ и общия АПК.Съображенията на Съда са следните:

Ответникът не е изяснил относимите факти и обстоятелства/нарушение по чл. 35 от АПК/, като не са посочени правилно нито в графиката, нито в текста на заповедта-номерата на ПИтата по КККР към датата на заповедта; нито е отчетен факта, че ПУП 14г е правен въз основа КККР 09г, но към датата на заповедта КККР е изменена и господстващият и два от служещите имота са разделени на по две ПИта. Съдът, на осн. Чл. 142 ал.2 от АПК следва да вземе предвид и всички релевантни факти,настъпили до края на устните състезания. Установява се, че към края на устните състезания е разделен на две ПИта и третия служещ имот/този на жалбоподателя/. В обж. Заповед /графика и текст/ никъде не е отразено, че служещ имот ще се явява и ПИ № 9484 /също собственост също на заявителката/, като той е

разположен северно от ПИ № .9483 /на заявителката/ и служещия ПИ № .202 по КККР 09г/нов ПИ № .9475 понастоящем/ - именно това negliжиране на ПИ№ .9484 е довело до факта, че трасето всъщност не достига до ПИ № .9483. Съдът в болтван текст по-горе е акцентирал изрично на проблемните въпроси, като се констатира, че ответникът прави смесване между УПИта по ПУП 14г и ПИта по КККР. Следва да се има предвид, че ПУП 14г предвижда УПИта за ПИтата, преди да бъдат разделени, като след разделянето на всичките процесни 4бр. ПИта /по КККР 09г/, за новите ПИта по КККР няма отредени отделни УПИта /според СТЕ няма изменения на ПУП 14г, така че да има нови УПИта/. Остава неизяснен и въпроса какъв е изхода от обжалването на оценката на Комисията по чл. 210 ал.1 от ЗУТ от страна на Д./а оценката се явява преюдициален въпрос/. В допълнение-заповедта не са посочени нито осовите точки на проектираната по ПУП 14г улица /чието трасе се следва от временния път/, нито ширина и дължина на временния път. Установява се също, че до УПИ I-213 по ПУП 14г има предвиден и втори достъп до улица, което повдига въпроса дали е бил спазен чл. 6 от АПК/ответникът изобщо не е изследвал този въпрос/.

Заповедта следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне/доколкото адм.производство е започнало по заявление, а не служебно/, като при новото произнасяне ответникът следва да: остави заявлението без движение, като даде указание на заявителя за представяне на нова скица-проект, в която да са отразени ПИтата по КККР **към настоящия момент**; да се установи **дали за всяко ПИ по КККР към настоящия момент има предвидено УПИ по действащ ПУП**, респ. какъв достъп и лице му е предвиден по ПУП/**ако има предвиден достъп на УПИ до повече от една улица- да се установи по кой план са предвидени тези улици и дали ул.регулация за тях в този участък точно е приложена**/; да се приложи точно чл. 190 ал.1 от ЗУТ, който предвижда **осигуряване на достъп до УПИта, а не до ПИта /следователно графична подложка следва да е действащ ПУП/**; да се приложи точно чл. 190 ал.4 от ЗУТ, като **срокът за използване на временния път е - до откриване на новите улици, предвидени с ПУП**/това, че обезщетението се актуализира всяка година не означава, че срокът за ползване на пътя е една година/; да се съберат надлежни доказателства **към датата на новото произнасяне**, че собствениците на служещите имоти не са съгласни на договор/доколкото пред Съда единият собственик не възразява срещу заповедта, а жалбоподателят не е бил съгласен само с една клауза от проекто-договора/.

При този изход на спора- искането на жалбоподателя за присъждане на разноси е основателно по чл. 143 от АПК, като следва да му се присъдят разноси в общ размер на 1110лв /10лв дър.такса, 700лв за СТЕ и 400лв договорен и внесен адв.хonorар/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РОК20-РД09-414/11.11.20г на Кмета на район "О. купел"-СО, по жалба вх.№ РОК19-Гр00-279-/21/01.12.20г на С. К. Д. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район "О. купел"-СО, за ново произнасяне по Заявление вх.№ РОК19-ГР00-279/10.06.19г на К. В., съобразно задължителните

указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на С. К. Д. от [населено място] сумата от 1110лв/хиляда сто и десет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: